

пакъ, по неколѣхъ принужденъ бѣше да исповѣда всичко на съпрѣгъ-тъ си, какъ са прѣдаде на діавола. За това тѣ като отхвърли женскъ-тъ си слабостъ, по свѣта на дръгъ-тѣ, затече са до в. Василиа и извика: Помилѣй ма учениче Христовъ! Помилѣй онѣхъ дѣцирь, коѣ не послаха каца си и са прѣдаде на діавола; послѣ мѣ расказа всичко, за мѣжа си подробно. С. Василий повыка сътъ-тъ мѣжа ѣ и распыта го да ли е това истинна; тѣй е свѣтче, отговори мѣ той съ съзъ на очы, ако ли азъ прѣмъзла, нѣ дѣла-та ми са гавни; тѣ ще ма открѣжътъ. И самъ пакъ расказа какъ са вѣде на діаволскыя свѣтъ. Я Василий мѣ каза; Искашъ ли ты сега пакъ да са обзрнешъ къмъ Господа нашего Іисуса Христа? Я юноша-тъ отговори: искамъ нѣ не можъ? Зѣщо, попыта Василий. Зѣщо-то съ писмо са азъ отхвърлихъ отъ Господа и са врѣчихъ на него. Не койъ за това юноше, начна Василий, челоуѣколюбивъ е Богъ, той прощава кающѣхъ са и гы приема пакъ подъ свои-тъ рѣкѣ. Нещастна-та жена падна прѣдъ ногѣ-тѣ на свѣтаго и начна